

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51 of uit de Concordante Vertaling.

woensdag 1 febr. **Psalm 23:1-6**

Wij lezen de komende dagen Psalm.23:1-6. Om te beginnen laat ik je de proeve van een concordante vertaling lezen, die Alfred Dekker maakte. De tekst is bewerkt om die passend te maken voor het leesrooster.

1 *Psalm van David.*

Jahweh is mijn herder, ik zal niet ontberen.

2 *In groene oasen doet Hij mij neerliggen;
naar waterrijke rustplaatsen geleidt Hij mij.*

3 *Hij laat mijn ziel bijkomen.*

*Hij voert mij in sporen van gerechtigheid
om wille van Zijn naam.*

4 *Ook al loop ik in een ravijn met schaduwen van dood,
kwaad vrees ik niet, want U, u staat bij mij;
Uw stok en uw staf - die vertroosten mij.*

5 *U schikt voor mijn aangezicht de tafel,
ten overstaan van mijn benauwers.
U heeft mijn hoofd vet gemaakt met olie;
Mijn beker was ruimschoots genoeg.*

6 *Zeker, goedheid en goedgunstigheid zullen mij volgen,
al de dagen van mijn leven,
en ik zal in het huis van Jahweh wonen,
gedurende de lengte van mijn dagen.*

Heb je verzen of woorden die je aanspreken? De komende dagen gaan we er dieper op in.

donderdag 2 febr. **Psalm 23:1**

Psalm 23 wordt wel de 'herderspsalm' genoemd. Dat is niet geheel terecht, want het beeld van de herder is alleen in de eerste vier verzen van de psalm te vinden. Het valt op dat David in de verzen 4 en 5 *Jahweh* direct aanspreekt.

David laat in deze psalm op eenvoudige wijze zien hoe *Jahweh* in een mensenleven werkt: als Herder én als Heer. Hij is de Enige Die alles overziet. Hij weet wat wij nodig hebben en Hij geeft ons dat ook, precies op tijd. Hij is het Die ons leidt! Hij leidt jou. Hij heeft met ieder mens een persoonlijk plan dat op onnaspeurlijke wijze bijdraagt aan de voltooiing van Zijn grote plan van de eonen: *'God alles in allen.'* ^{1Cor.15:28}

vrijdag 3 febr. **Psalm 23:1**

'Jahweh is mijn herder, ik zal niet ontberen.'

'ik zal niet ontberen'. Een andere vertaling is: *'ik zal niet ontbreken'.* De ene vertaling sluit de andere niet uit: David weet dat hij tot *Jahweh's* kudde behoort. Hij zal daar niet *ontbreken* en ook niets *ontberen*. Hij verwacht alle heil alleen van Hem.

De verzen 1-4 van de psalm laten *Jahweh* als Herder van Israël zien. David wist uit ervaring hoezeer het leven van schapen van de zorg van de herder afhing. Schapen zijn al zolang als huisdier gehouden dat ze in de vrije natuur niet meer zelfstandig kunnen overleven. Schapen missen het vermogen om zelfstandig naar water en voedsel te speuren. Zij kunnen zich evenmin tegen hun vele natuurlijke vijanden verdedigen. Een schaap dat door een val op zijn rug komt te liggen, wacht een zekere dood wanneer het niet overleefd wordt. Waarin schapen tekortschieten, daarin voorziet de herder. De herder is voor zijn schapen van *levensbelang*.

Het Judese landschap geeft grotendeels een bergachtige, dorre aanblik. Toch moet het in Davids dagen meer groen zijn geweest dan nu, vooral in de regio van Bethlehem (letterlijk: 'broodhuis'). De herder heeft tot taak de schapen elke dag van voldoende water, voedsel en veiligheid te voorzien. De herder bepaalt wat goed voor hen is.

Anders dan in het Westen drijft de herder zijn kudde niet voor zich uit, maar hij loopt vóór zijn schapen uit. Hij leidt ze met zijn stem (zie Johannes 10:3-4). Al roepend voert hij ze naar groene plaatsen, speurend naar gevaar, de schapen voor afdwalen behoedend en onafgebroken bedacht op hun welzijn. Dat maakt het beeld van de herder die zich voor zijn schapen inzet des te sprekender en verhoogt de bijzondere schoonheid ervan. Het is een beeld dat laat zien wat IEUE voor Israël betekent. Het laat een kant van God zien die ook voor ons, onbesnedenen, goed is te kennen. *God laat in Zijn schepping niets en niemand in de steek.*

zaterdag 4 febr. Psalm 23:2

*'In groene oasen doet Hij mij neerliggen;
naar waterrijke rustplaatsen geleidt Hij mij.'*

Op de middag moet de herder beschutting tegen de stekende zon voor zijn schapen vinden. Dan laat hij zijn kudde rusten op koele plaatsen met mals gras en fris water (zie Hooglied 1:7). David heeft ervaren hoe God in de hitte van het bestaan de zijnen toch van al het nodige voorziet. *Alleen Hij weet wat een mens werkelijk nodig heeft* en zal hem dat ook geven. Dan kun je Hem danken!

zondag 5 febr. Psalm 23:3a

'Hij laat mijn ziel bijkomen.'

Het is goed te weten dat de mens geen ziel heeft, maar ziel is. Dat leert ons Genesis 2:7 waarin letterlijk staat: 'En Jahweh Alueim vormt de mens, stof vanuit de grond, en blaast in zijn neus de adem van leven en de mens wordt tot een levende ziel.' Wat is de mens? Stof vanuit de grond! Maar wanneer daarin Gods adem geblazen wordt, ontvangt de mens leven. Die combinatie maakt de mens tot een levende ziel.

God biedt heel de mens gelegenheid om 'bij te komen'. In het Hebreeuws zegt David eigenlijk dat zijn ziel 'terugkeert'. Hier wordt geen terugkeer naar God bedoeld, maar een *belangrijk effect van het volgen van God*. Want de psalm heeft het niet over een weggelopen lid van de kudde, maar stilzwijgend over een volgzaam schaap.

God kent de mens die Hij gevormd heeft als geen ander. Daarom biedt Hij hem steeds de gelegenheid om op krachten te komen, zich te herstellen, weer bij zijn positieven te komen. Wie de waan van de dag van zich afschudt, gevoelens van angst en paniek domweg opzij zet en tot het besef komt waar het werkelijk op aankomt - dat is *God geloven* - laat zijn ziel bijkomen. Dat stelt een mens in staat om zonder reserve Gods stem te volgen, met Hem door dik en dun, door voor- en tegenspoed te gaan. Dat opent ook zijn ogen voor al wat God voor hem reeds gereedgemaakt heeft.

maandag 6 febr. Psalm 23:3b

*'Hij voert mij in sporen van gerechtigheid
om wille van Zijn naam.'*

Bij 'sporen' moet u denken aan uitgesleten, vaste paden. Herders maken daarvan gebruik om met hun kudde van de ene weide naar de andere te trekken. Hier gaat het om 'sporen van gerechtigheid', waarbij Gods leiding onmisbaar is.

Voor David en Israël geldt Gods wet als het juiste spoor. David gaf in Psalm 15 een reeks praktische voorbeelden van wat wandelen in sporen van gerechtigheid inhoudt. Hij wist aan welke voorwaarden voldaan moest worden om zich op zo'n pad te weten. Daarlangs leidt Hij allen naar hun bestemming, naar het doel zoals Hij dat overeenkomstig Zijn plan bepaald heeft ... 'om wille van Zijn Naam'. David had eens moeten meemaken hoe in later eeuwen uit zijn geslacht Degene zou voortkomen Die aan Gods naam de hoogst denkbare eer zou toevoegen: Jezus, Jesjoea, 'Jahweh redt'!

Paulus getuigde van de kramp waarin de onbuigzame wet de mens brengt die haar naar de letter probeert te vervullen: "Ik, ellendig mens! Wie zal mij bergen uit het lichaam van deze dood? Genade! Ik dank God door Jezus Christus, onze Heer!" (lees Romeinen 7:18-25). Ook al was Paulus onberispelijk volgens de gerechtigheid die in de wet vastgelegd was, ^{Fil.3:6} hij beseftte dat het slechts een vleesgebonden gerechtigheid was.

Geheel anders is het met de verzoening gesteld. Het is de verzoening, door de Heer Jezus Christus tussen God en mensheid tot stand gebracht, die ons vrije toegang tot de Vader geeft. ^{Rom.5:9-11; Ef.2:18} Hieruit blijkt hoe overstelpend groot Gods liefde en genade is!

Precies zoals de Herder en de Heer in de beeldspraak van deze psalm steeds ongevraagd het voortouw nemen, zo heeft God ongevraagd en in de allerhoogste, belangeloze liefde voor allen gerechtigheid en verzoening bewerkt. God neemt in ieders leven op beslissende momenten het initiatief. Daarom ook houdt geloof in: *blindelings op Gods leiding blijven vertrouwen.*

dinsdag 7 febr. **Psalm 23:4a**

'Ook al loop ik in een ravijn met schaduwen van dood ...'

Het Judese berglandschap is doorsneden van wadi's. Dat zijn droge rivierbeddingen waardoorheen pas na regenval waterstromen hun weg banen. In het droge seizoen worden ze vaak als weg gebruikt. Een wadi kan zich echter opeens verenigen van een ruime, zonnige vallei tot een nauw, aardedonker ravijn. In de zwarte schaduwen van de rotsen en spelonken kan zich allerlei menselijk en dierlijk gespuis schuilhouden, loerend op een prooi. In de inktzwarte duisternis van zo'n ravijn kan mens en dier een genadeloze dood wachten. Máár: hoe diep het ravijn ook moge zijn, daarboven is altijd een stukje hemel zichtbaar! Het is geen tunnel, waarin je van alle kanten van God afgesneden bent!

Vreselijk om ingeklemd tussen steile wanden door een onheilspellende duisternis te moeten strompelen. Het is een beeld dat iedereen die in diepe nood heeft gezeten, beslist zal herkennen. Gelovigen hebben, vooral in deze tijd, *geen garantie op een probleemloos leven.* Ook in Davids dagen kon een rechtvaardige Jood van een zonnig leven in een donkere en benarde situatie terecht komen. Want in Psalm 34:20 zegt David: "*Vele kwaade dingen overkomen een rechtvaardige.*" Daaraan voegt hij toe welke garantie God wel geeft: *'uit alle zal IEUE hem bergen.'* Dit zou pas voor honderd procent en meer in vervulling gaan, nadat onze Heer Jezus Christus tot op het kruis alles volbracht had, uit de doden was opgestaan en plaats genomen had in heerlijkheid, aan Vaders rechterzijde.

woensdag 8 febr. **Psalm 23:4b**

'... kwaad vrees ik niet, want U, u staat bij mij;

Uw stok en Uw staf – die vertroosten mij.'

De herder kent de gevaren van duistere ravijnen. Hij heeft twee vaste attributen bij zich: een dikke stok, vaak voorzien van een zware, met metaal beslagen kop, en een staf. Met zijn stok verplettert hij de kop van giftige slangen en slaat de aanvallen van rovers en roofdieren af. De stok is tevens symbool van corrigerend gezag en van heerschappij.

De schapen hebben bij duistere ellende één baken: hun herder. Hij gaat hen voor, zij horen zijn stem en volgen hem. Voordat het kwaad hen kan bereiken, heeft de herder met zijn stok er al mee afgerekend. Voordat zij in blinde paniek een verkeerde richting kunnen inslaan, voelen ze al de aanraking van zijn staf.

Een staf dient de herder tot steun, fungeert als het ware als een derde arm of been en is daarmee een zeer persoonsgebonden attribuut.¹ Een schaap dat de staf voelt, voelt de herder zelf. Met Zijn stok en Zijn staf, met Zijn opperheerschappij en Zijn persoonlijke aandacht, leidt *Jahweh*, als een herder, Zijn schapen *uit duisternis en dood naar licht en leven.*

¹ Voorbeelden: 2 Koningen 4:29-31; 2 Koningen 18:21; Exodus 21:19 (NBG51: stok) en Zacharia 8:4 (NBG51: stok).

donderdag 9 febr. **Psalm 23:5**

*'U schikt voor mijn aangezicht de tafel,
ten overstaan van mijn benauwers.
U heeft mijn hoofd vet gemaakt met olie;
Mijn beker was ruimschoots genoeg.'*

David verlaat hier het beeld van herder en kudde. De nauwe, persoonlijke relatie tussen hem en *Jahweh* wordt nu in een ander beeld voortgezet: dat van huisgenoot van *Jahweh*. Een betere positie kan hij zich niet wensen. En hoe hartelijk was de ontvangst! Toen hij arriveerde, had *Jahweh* zijn hoofd gezalfd met welriekende olie en hem een overvolle welkomstbeker aangereikt. Zó verzekerde een gastheer in het Oosten zijn gast ervan dat het hem aan niets zou ontbreken. En dat alles voor de ogen van zijn lijdelijk toezijnde tegenstanders!

David, als 'man van oorlogen' [NBG51: krijgsman], ^{1Kron.28:3} heeft vele vijanden gehad. Maar net zoals de schapen in de levensgevaarlijke wadi onder de bescherming staan van de ideale herder, *Jahweh*, zó staat hij nu als gast onder de bescherming van zijn oppermachtige Heer, *Jahweh*. Ook in deze hoedanigheid zal hij niets meer behoeven te ontberen.

vrijdag 10 febr. **Psalm 23:6**

*'Zeker, goedheid en goedgunstigheid zullen mij volgen,
al de dagen van mijn leven,
en ik zal in het huis van Jahweh wonen,
gedurende de lengte van mijn dagen.'*

Hij zal in het huis van *Jahweh* verblijven, huisgenoot van *Jahweh* zijn, niet voor bepaalde tijd, maar voor altijd. David zag dat huis, door Gods geest, als realiteit. David was immers een man van geloof. ^{Heb.11:32} Waar ter wereld zou hij meer geborgenheid, goedheid en goedgunstigheid kunnen genieten?

David verlangde vurig voor *Jahweh* zo'n huis te verwerklijken. Dat blijkt wel uit de omvangrijke en kostbare voorbereidingen die hij getroffen had, tot aan de bouwplannen toe. Hij mocht die echter van *Jahweh* niet uitvoeren, omdat hij vooral een man van oorlogen was en bloed vergoten had. Zijn verlangen naar *Jahweh's* huis klinkt niet alleen duidelijk in zijn psalmen door, maar ook in zijn toespraak tot Israëls vorsten, waarbij hij de tempelbouw aan zijn zoon Salomo opdroeg. ^{1Kron.28} Daarin typeerde David de Tempel als 'huis van rust' voor de ark en in gelijke zin als Gods 'voetbank'.

zaterdag 11 febr. **Romeinen 8:32**

'Hoe zal Hij, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet spaart, maar voor ons allen overgeeft, ons ook niet met Hem alles in genade schenken?'

De liefde van God – je raakt er niet op uitgekeken. Als het je niet zo veel meer zegt, denk dan opnieuw na.

Deze tekst wijst naar het geven door God: het meest kostbare, Zijn Zoon. Hij werd zelfs niet gespaard om de liefde van God voor u, jou en mij te laten zien. En daarmee ontvangen we *alles*. Wat een rijkdom!

Dank Vader heel bewust. Neem de tijd daarvoor en kijk wat dat met je hart doet.

zondag 12 febr. **Psalm 38:10,11**

*'O IEUE [Ik ben], voor U ligt al mijn verlangen open;
en mijn zuchten, het is voor U niet verborgen.
Mijn hart, het slaat hevig, mijn levenskracht verlaat mij;
en het licht van mijn ogen, zelfs dat is niet bij mij.'*

Voor onze hemelse Vader is niets verborgen. Hij kent je zwakheid, je onvermogen. Je wilt het graag goed doen, maar het lukt niet zoals je wilt. Je kunt onder grote druk staan, zodat je dat zelfs lichamelijk (je hart) voelt. Je roept het, net als deze verzen, uit naar Vader. Hij hoort je, kent je diepste gedachten, tranen. Hij heeft je lief, gaat met je mee, juist nu het zo moeilijk is.

maandag 13 febr. **2 Corintiërs 8:9**

'Want jullie kennen de genade van onze Heer Jezus Christus, dat, terwijl Hij rijk was, Hij omwille van jullie arm werd, opdat jullie, door Zijn armoede, rijk worden.'

Wat een liefde en nederige houding ligt hierin! Hij, Die de hoogste was in Gods schepping, in Wie zelfs het al geschapen is, werd de meest verworpen Mens. Dat alles om ons, om allen, rijk te maken. Zoiets kun je als mens niet bedenken. Wij volgen Hem na, in die gezindheid, die houding.

Heer, leid mij in die weg, ook vandaag, naar die ander toe.

dinsdag 14 febr. **2 Corintiërs 5:1**

'Want wij weten, dat wanneer onze aardse tentwoning afgebroken zou worden, wij een gebouw uit God hebben, een huis niet met handen gemaakt, eonisch, in de hemelen ...'

Een geweldige belofte. Bij het ouder worden en vooral bij het oud zijn, komen gebreken aan het licht. Dat kost (grote) moeite. Dan kunnen de dagen heel somber zijn; je ziet geen lichtpunt.

Dit woord bemoedigt, want God geeft ons een geweldig nieuw 'huis'! Straks in de opstanding, zeker bij de bazuin van God: een verheerlijkt lichaam. Dat is onze toekomst. We kunnen ons hoofd opheffen naar Vader, Die ons liefheeft en kent.

Dank U wel!

woensdag 15 febr. **Habakuk 3:17,18**

*'Al zal de vijgenboom niet bloeien,
en er geen vrucht aan de wijnstok zijn;
al zal de opbrengst van de olijfboom tegenvallen
en zullen de velden geen voedsel voortbrengen;
al zal het kleinvee uit de kooi verdwenen zijn
en er geen rund in de stallen over zijn
– ik zal dan toch in IEUE van vreugde opspringen,
mij verheugen in de God van mijn redding.'*

Habakuk, de profeet, verheugt zich ondanks wat de omstandigheden zijn, toch in IEUE [Ik ben], de God van Israël.

Wij leren ook, ondanks soms (heel) moeilijke omstandigheden, of dat wat 'tegenzit', toch op te zien naar onze hemelse Vader. Die wéét wat het beste is voor ons en allen die ons lief zijn. We leren te danken, ondanks tegenslag. Vader zal alles doen samenwerken tot wat goed is!

donderdag 16 febr. **Johannes 12:47**

'En als iemand Mijn uitspraken zou horen en niet bewaren, zal Ik hem niet richten, want Ik ben niet gekomen opdat Ik de wereld zou richten, maar dat Ik de wereld zou redden.'

Het Woord, de uitspraken van God zijn van grote waarde. De Heer toonde Zijn liefde door zo te spreken. Zijn missie was: de redding van de wereld, en daar was Hij helemaal op gericht. Daarom was Hij vaak opvallend mild voor de mensen die Hij ontmoette. Dat leverde verrassingen op, zoals bij Zacheüs. Juist bij die impopulaire belastingambtenaar wilde Hij in huis zijn. Hij had de verachten óók op het oog.

Laten we omzien naar deze mensen. We kunnen voor hen bidden en ze praktisch bijstaan.

vrijdag 17 febr. **Romeinen 13:11**

'Doe dit ook, je bewust van de era, dat het voor ons thans het uur is uit de slaap gewekt te worden, want nu is onze redding dichterbij dan toen we eerst geloofden.'

De tijd (era) waarin we nu leven, gaat snel naar de terugkeer van onze Heer.

Wij horen bij de dag. We kunnen geestelijk gezien slapen. Laat je wakker en wees je bewust van de tijd waar we in leven. Het is zeer dicht bij Zijn komst. Die verwachting geeft nieuwe moed en kracht om verder te gaan.

zaterdag 18 febr. **Hebreeën 13:5,6**

'Wees tevreden met wat je hebt, want Hij heeft zelf gezegd: Ik zal je beslist niet loslaten en Ik zal je beslist niet verlaten. Zodat wij de moed hebben om te zeggen: de Heer is mijn Helper; ik zal niet vrezen, wat zal een mens mij doen?'

Wat ook gebeurt, we kunnen Hem vertrouwen. Hij heeft ons onuitsprekelijk lief. Hij is altijd dichtbij en verlaat je nooit. Je kunt tevreden zijn met wat je hebt ontvangen: Vader geeft voldoende. In alle omstandigheden is Hij die grote Helper, meer nog, Hij geeft *alle* kracht die nodig is. Dat kun je doorgeven aan degenen die Hij op je weg brengt; het is: er voor de ander willen zijn.

zondag 19 febr. **Psalm 68:20**

'Gezegend is de Heer, dag aan dag overlaadt Hij ons, Die God is onze redding.'

Net als de psalmist kun je alleen 'goed spreken' [zegenen] van de grote God, Die we als Vader aanroepen. Hij voorziet dagelijks in wat nodig is. Juist deze dag ben je je dat weer bewust. Met Hem wandelen – Hij is nabij. Hij redt, niet alleen in de toekomst... ook nu, vandaag.

Een andere Psalm zegt: Stort je hart uit voor Zijn aangezicht. Hij zal uiteindelijk alles tot het goede uitwerken!

maandag 20 febr. **Filemon: 1: 10,11**

*'Ik spreek jou aan over mijn kind, dat ik in mijn boeien verwekte, Onesimus, die eens voor jou **onbruikbaar** was, maar thans zowel voor jou als voor mij **goed** bruikbaar is ...'*

Soms lees je een tekst, zoals de bovenstaande, en zie je de verbinding met jezelf niet. Toch zit het erin! Sterker nog, het spreekt van de geweldige waardevolle betekenis van jouw leven. Ik neem je de komende dagen mee.

Paulus, Filemon en Onesimus zijn de belangrijkste figuren in deze brief. Filemon is een vermogend heer, de baas. Filemon is een beeld van God, een vermogend Heer. Onesimus is de weggelopen slaaf. Onesimus staat voor de mens die van God verwijderd is, maar die geraakt is door de boodschap van Paulus.

Jij en ik zijn 'Onesimussen', we hebben gehoord van het evangelie dat Paulus ons vertellen mocht en we willen terug naar onze God, maar hoe?

Paulus is de bemiddelaar tussen Filemon en Onesimus, tussen God en ons. Paulus staat hier voor Christus als middelaar. Hij gebruikt de genade als sleutel in het relatieconflict. Op eenzelfde wijze gebruikt Christus de genade tussen ons en God, onze hemelse Vader. Zo ziet Vader jou! In Christus! Dat maakt jouw leven waardevol en onmisbaar.

Dank U wel! Morgen verder.

dinsdag 21 febr. **Filemon 1: 10,11**

*'Ik spreek jou aan over mijn kind, dat ik in mijn boeien verwekte, Onesimus, die eens voor jou **onbruikbaar** was, maar thans zowel voor jou als voor mij **goed** bruikbaar is ...'*

Met deze eenvoudige woorden beschrijft Paulus het belangrijkste proces dat een mens in zijn leven kan doormaken. Van '**on**-bruikbaar' naar '**goed**-bruikbaar'!

Wat is er in 's hemelsnaam gebeurd met Onesimus? Onesimus heeft Paulus ontmoet. En door dat wat Onesimus heeft gehoord van Paulus, is zijn leven totaal veranderd.

Zo mag het ook zijn voor ons – de boodschap van Paulus verandert mensen.

Wat is deze boodschap van Paulus eigenlijk? Morgen verder.

Vader, dank U voor de brieven van Paulus

woensdag 22 febr. **Filemon 1: 11**

*'... die eens voor jou **onbruikbaar** was, maar thans zowel voor jou als voor mij **goed** bruikbaar is ...'*

De boodschap die Onesimus veranderd heeft, is: liefde, genade en verzoening. Deze drie hebben Onesimus in de vrijheid geplaatst. Deze vrijheid heeft hij ontdekt, deze vrijheid heeft hij gevoeld tot in zijn tenen.

Hij was een slaaf, het eigendom van iemand, een gebondene, verplicht om te gehoorzamen; hij was een man zonder vrijheid. Paulus heeft hem de weg laten zien van de vrijheid in Christus, levend vanuit genade en in directe verbinding met God.

Jij of u bent natuurlijk geen slaaf zoals Onesimus. Maar gebondenheid is bij iedereen bekend. Onder gebondenheid kun je gebukt gaan: je moet dit, je moet dat... Iedereen heeft zo zijn eigen voorbeelden.

Paulus zet ook jou in de vrijheid door zijn boodschap van de opgestane Heer, genade, liefde en verzoening. Het kan je leven compleet veranderen, van '**on**-bruikbaar' naar '**goed**-bruikbaar'.

Morgen gaan we verder met '**goed**-bruikbaar'.

Dank U Vader, voor een leven in vrijheid!

donderdag 23 febr. **Filemon 1: 11**

*'... die eens voor jou **on**bruikbaar was, maar thans zowel voor jou als voor mij **goed** bruikbaar is ...'*

*'van **on**-bruikbaar naar **goed**-bruikbaar'.*

Het spreekt van de grote omwenteling in het leven van Onesimus; hij is gaan geloven. God schonk hem de gave van geloof. Hoe geweldig is dat?

Door God geroepen worden, door Degene Die hemel en aarde heeft geschapen. Hij heeft gezorgd voor de lichten in de hemel, Hij heeft scheiding gebracht tussen het water en het droge, Hij was het Die op de derde dag nieuw leven gaf en Hij schiep de mens. Deze God, Die al deze geweldige dingen heeft gemaakt is Degene Die jou en mij riep. Wat is dan een mens?

Lees eens Psalm 8: 4-5

'Aanschouw ik Uw hemel, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt: wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet?'

Ja, wat is de mens? En toch, is Hij het die jou op het oog heeft! Misschien kun je dat maar moeilijk begrijpen, maar zo werkt Vader; Hij roept.

Vader, ik dank U dat ik altijd de vrijheid heb om tot U te naderen.

Wat heeft God van Onesimus gemaakt? Lees morgen verder.

vrijdag 24 febr. **Filemon 1: 11**

*'... die eens voor jou **on**bruikbaar was, maar thans zowel voor jou als voor mij **goed** bruikbaar is ...'*

Paulus legt aan Filemon uit dat Onesimus een verandering heeft ondergaan: hij is gaan geloven. De verandering heeft het leven van Onesimus compleet op z'n kop gezet. Alles heeft een andere waarde gekregen. Wat belangrijk voor hem was, kan onbelangrijk zijn geworden en omgekeerd ook.

Wat heeft God gedaan?

God riep Onesimus en Hij is in Onesimus iets nieuws begonnen, daar kun je van lezen in 2 Corinthiërs 5:17:

'Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen. En dit alles is uit God ...'

Zo was het voor deze weggelopen slaaf; het oude is voorbijgegaan en het nieuwe is gekomen; Onesimus is een nieuwe schepping geworden.

Vader, U bent in staat om grote veranderingen in levens te brengen, dank U wel!

Zaterdag 25 febr. **Filemon 1: 11**

*'... die eens voor jou **on**bruikbaar was, maar thans zowel voor jou als voor mij **goed** bruikbaar is ...'*

Van **on**bruikbaar naar **goed** bruikbaar, dat is het werkteerrein van onze Heer. Een nieuwe schepping zijn is, een gave van God, een gift, een geschenk.

Efeziërs 2:10 zegt het zo:

'Want Zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.'

Geschapen door God, lang voor dat jij er was. Hij heeft je bedacht; Hij heeft je ontworpen en Hijzelf heeft je gemaakt in de schoot van je moeder. Zijn maaksel! Je bent kostbaar en waardevol en Hij gaat met je mee.

Vader, dank U dat ik deze dag in mag gaan als een kostbaar maaksel.

zondag 26 febr. **Filemon 1: 11**

De levensweg van Onesimus ging van 'on-bruikbaar' naar 'goed-bruikbaar', een allesomvattende wijziging van zijn leven. De gevolgen waren groot:

Zijn hart werd in vrijheid gezet en zijn hoofd werd omhoog gericht en hij kreeg zicht op God. Er is een plan! Een groots en ambitieus plan, voor de hele schepping maar ook voor Onesimus zelf. Dat besef heeft Onesimus, net als jij en ik, verwonderd, ongelooflijk! Verbaasd heeft hij om zich heen gekeken. Alles was hetzelfde en toch was alles anders geworden.

Vader, als ik denk aan Uw plan, dan maakt dat mij steeds weer verwonderd. Dank U wel!

maandag 27 febr. **Filemon 1: 11**

Onesimus kwam erachter dat zijn eigen leven deel uitmaakt van het grote plan van God. Toevalligheden en eigenbelang komen op een ander spoor.

Paulus legt in vijf stappen uit wat de bedoeling is van de geroepen:

1. *Hij heeft je tevoren gekend* – Lang voordat jij er was heeft Hij je bedacht, bedoeld en gekend.
2. *Hij heeft je bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld Zijns Zoons.* – Je bent familie van God: een zoon!
3. *Hij heeft je geroepen.* – Kind, ik roep je bij je naam. Vertrouw op Mijn Woord en op Mijn beloftes!
4. *Hij heeft je gerechtvaardigd.* – God ziet je aan in Christus, als een nieuwe schepping.
5. *De verheerlijking!* – Onvoorstelbaar, een leven zonder zonde en zonder dood, een verheerlijkt lichaam. Dat is jouw toekomst. Rom.8:29,30

Dit zijn de vijf stappen van een gelovige. Het start lang voor je geboorte en na je leven is de laatste stap. Geen van deze stappen is een op zichzelf staande stap; alles is verbonden aan elkaar.

Onesimus heeft dit gehoord van Paulus en het heeft zijn leven een volkomen andere richting gegeven. Het heeft zijn leven gemaakt van 'on-bruikbaar' naar 'goed-bruikbaar'!

Waarschijnlijk heet jij geen Onesimus, maar ... je bent wel een Onesimus. Zijn naam betekent: de nuttige!

Vader, wat bijzonder dat U mij geroepen heeft en een doorkijkje heeft gegeven in de loop van uw plan en in mijn eigen leven.

Morgen zien we voor wie Onesimus eigenlijk nuttig is geworden.

dinsdag 28 febr. **Filemon 1: 11**

Paulus is bemiddelingscoach tussen de weggelopen slaaf Onesimus en zijn benadeelde heer Filemon. Onesimus was eens 'on-bruikbaar' voor Filemon. Paulus gaat nu aan Filemon vertellen, dat Onesimus wel 'goed-bruikbaar' is geworden.

Al lezend in deze brief zien we de kundigheid van Paulus. Uitermate deskundig hanteert hij de genade om deze twee bij elkaar te brengen.

Paulus is hier een type van Christus, die uitermate vakkundig bij God door genade voor ons pleit, Dit is geen theorie maar praktijk.

Onesimus is hier een type van de mens die in de wereld zijn leven wil leiden zonder Heer... tot het moment dat God roept en Zijn plan aan de mens bekend maakt en hij tot inkeer komt en gaat geloven. Zo gaat een mens van **on**bruikbaar naar **goed** bruikbaar. **Goed** bruikbaar voor wie?

Filemon is hier een type van God, schijnbaar benadeeld door een mens die van Hem wegloopt en eigen wegen gaat bewandelen. Ondertussen is het Woord zijn werk gaan doen en heeft de mens bereikt. De mens keert zich tot God en wordt goed-bruikbaar voor Hem, zowel voor Christus als voor God!

Vader, hier is mijn leven voor U. Ik wil goed-bruikbaar voor U zijn. Amen.